

ΘΥΜΙΑΜΑ

«Θυμιάμά Σοι προσφέρομεν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, εἰς ὁσμήν εὐωδίας πνευματικῆς»

Ἑβδομαδιαῖο περιοδικό • Ἀριθμ. φύλ. 13

Συντάκτης: Ἐπίσκοπος Ἱερουσαλῆμ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

Η ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ

1. Στίς 17 Ἰουλίου ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία, ἀδελφοί χριστιανοί, ἐορτάζει τήν ἀγία Μαρίνα. Ἡ ἀγία αὐτή ἔζησε στά τέλη τοῦ 3ου αἰ. σέ κάποιο χωριό τῆς Πισιδίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἀπό μικρή ἡλικία ἔμεινε ὀρφανούλα ἀπό μητέρα καί ὁ πατέρας της, πού ἦταν εἰδωλολάτρης ἱερέας, τήν παρέδωσε σέ μιά γυναίκα γιά νά τήν ἀναθρέψει. Γειτόνισσες γυναῖκες, πού ἦταν χριστιανές, ἀλλά καί ἄλλοι χριστιανοί, μίλησαν στήν μικρή Μαρίνα γιά τήν πίστη στόν Χριστό, τόν ἀληθινό Θεό. Καί ἡ Μαρίνα, σάν καλό χωράφι πού ἦταν ἡ ψυχὴ της, ἀλλά προπαντός μέ τόν φωτισμό τοῦ Θεοῦ, δεχόταν τά καλά λόγια, πού ἄκουγε ἀπό στόματα χριστιανῶν, καί πίστεψε ἀπό μικρή στόν ἀληθινό Θεό, τόν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό. Καί ὄχι μόνον πίστεψε, ἀλλά καί ἀγάπησε θερμά τόν Χριστό, τόσο πολύ, ὥστε σέ ἡλικία δεκαπέντε ἐτῶν φλεγόταν ἡ καρδιά της νά Τόν ὁμολογήσει καί νά πεθάνει μέ μαρτυρικό θάνατο γι' Αὐτόν. Ἄς εἶναι ἀναπαυμένες καί ἅγιες οἱ ψυχές τῶν χριστιανῶν ἐκείνων, πού μίλησαν στό μικρό κοριτσάκι τήν Μαρίνα γιά τήν πίστη καί τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, καί τήν ἔκαναν, ἀπό νεαρή κοπέλλα, νά θέλει νά μαρτυρήσει γι' Αὐτόν. Βλέπετε, χριστιανοί μου, ὅτι πρέπει νά μιλάμε στούς ἄλλους γιά τήν πίστη μας καί σ' αὐτά ἀκόμη τά μικρά παιδάκια; Ἀλλά πρέπει νά μιλάμε σωστά, ὅπως ἐκείνοι οἱ ἄγνωστοι χριστιανοί μίλησαν σωστά στήν μικρή Μαρίνα γιά τήν πίστη τοῦ Χριστοῦ. Γιατί, γιά νά θέλει τώρα ἡ δεκαπεντάχρονη κοπέλλα Μαρίνα νά μαρτυρήσει γιά τόν Χριστό, φαίνεται ὅτι οἱ χριστιανοί πού τήν κατήχησαν τῆς εἶπαν καί γιά μαρτύριο. Τῆς εἶπαν ὅτι γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ οἱ χριστιανοί πρέπει νά δίνουν καί τήν ζωὴ τους ἀκόμη.

2. Ἡ Μαρίνα, τώρα πού ἔγινε κοπέλλα, ὁμολογοῦσε σέ ὄλους τήν πίστη της στόν Χριστό καί ἔβριζε τά ψεύτικα εἰδῶλα. Τό ἄκουσε αὐτό καί ὁ πατέρας της, πού ἦταν, ὅπως εἶπαμε, ἱερέας τῶν εἰδῶλων, καί προσπάθησε νά τήν μεταπείσει καί νά λατρέψει καί αὐτή τά εἰδῶλα. Ἀλλά εἰς μάτην! Ἡ Μαρίνα μέ περισσότερη δύναμη ὁμολογοῦσε τήν πίστη στόν Χριστό καί ἐχλεύαζε τά εἰδῶλα λυπούμενη γιά τήν εἰδωλολατρία τοῦ πατέρα της. Ὁ πατέρας της τήν ἐμίσησε γι' αὐτό καί τήν ἀποκλήρωσε.

3. Τόν καιρό ἐκεῖνο ἔτυχε νά περνᾶ ἀπό τόν τόπο πού κατοικοῦσε ἡ Ἁγία ὁ εἰδωλολάτρης ἑπαρχος Ὀλύμβριος, ἕνας ἄγριος στόν χαρακτήρα του ἄνθρωπος. Αὐτός, ὅταν εἶδε τήν Μαρίνα, τήν ἀγάπησε γιά τήν ὁμορφιά της καί ἤθελε νά τήν πάρει γιά γυναίκα του. Γι' αὐτό διέταξε νά τήν φέρουν στό παλάτι του. Ὁ ἄρχοντας τήν ἐρώτησε νά τοῦ πεῖ τό ὄνομά της καί τό Θεό πού λατρεύει. Αὐτή τότε τοῦ ἀποκρίθηκε ἄφοβα: «Μέ λένε Μαρίνα καί θέλω νά εἶμαι δούλη τοῦ Θεοῦ καί Σωτήρα μου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος ἔκανε ὅλο τόν κόσμο!» Γι' αὐτήν τήν ἀπάντηση τῆς Ἁγίας ὁ ἑπαρχος τήν ἐφυλάκισε μέχρι τήν ἄλλη ἡμέρα, κατά τήν ὁποία εἶχαν μιά μεγάλη εἰδωλολατρική ἐορτή, ἐλπίζοντας ὅτι θά τήν πείσει νά ἔλθει καί αὐτή στήν γιορτὴ γιά νά θυσιάσει. Τήν ἄλλη μέρα ἔφεραν πράγματι καί τήν Μαρίνα ἀπό τήν φυλακὴ στήν γιορτὴ. Ὁ Ὀλύμβριος καί μέ κολακεῖες καί μέ ἀπειλές προσπάθησε νά μεταπείσει τήν Μαρίνα νά ἀρνηθεῖ τά ὅσα εἶπε στήν πρώτη συνάντησή μαζί του καί νά προσφέρει καί αὐτή θυσία στά εἰδῶλα. Ἀλλά ἡ ἀγία Μαρίνα τώρα μέ μεγαλύτερη παρρησία τοῦ εἶπε: «Δεῖρε με, πνίξε με, σφάξε με, βασάνισέ με μέ μύρια βάσανα. Δέν πρόκειται νά ἀρνηθῶ τόν Χριστό μου, πού εἶναι ἡ Ἀλήθεια, καί νά προσκυνήσω τά εἰδῶλα, πού εἶναι ψέματα». Τότε, χριστιανοί μου, μάνιωσε ὁ εἰδωλολάτρης ἄρχοντας καί διέταξε νά ρίξουν καταγῆς τήν Ἁγία καί νά τήν ραβδίσουν σκληρά μέ ραβδιά πού εἶχαν ἀγκάθια. Αὐτό καί ἔκαναν οἱ ὑπήκοοί του. Ἀπό τοὺς ραβδισμούς κυλοῦσε ἄφθονο στήν γῆ τό παρθενικό αἷμα τῆς μάρτυρας ἀγίας Μαρίνας. Ἀλλά αὐτή, παρά τήν σκληρότητα τοῦ βασανιστηρίου, ὑπέφερε μέ ἀνδρεία τοῦς

πόνους του ραβδισμού. Αυτό σημαίνει ότι αυτή η νεαρή νεάνιδα Μαρίνα ήταν θεοφόρα, ότι είχε μέσα της πλούσια τήν Χάρη του Θεού, πού τήν δυνάμωνε να υποφέρει αγγύστα τό μαρτύριο. "Όσοι λυγίζουν στό μαρτύριο, αυτό ήταν αποδεικτικό στοιχείο ότι δέν είχαν μέσα τους τήν Χάρη του Θεού, καί ἄς παρίσταναν τόν ἑαυτό τους ὑποκριτικά ὡς καλόν.

4. Τέλος πάντων, μέ τήν σταθερότητα τῆς Ἁγίας κατεξευτελίστηκε ὁ ἄρχοντας καί διέταξε πάλι νά τήν βάλουν στήν φυλακή. Ἐκεῖ, χριστιανοί μου, πολέμησε τήν ἁγία Μαρίνα προσωπικά ὁ ἴδιος ὁ διάβολος, γιατί τῆς παρουσιάστηκε σάν ἕνας φοβερός δράκοντας, πού ἀπό τό στόμα του ἔβγαινε φωτιά καί καπνός. Ἡ Ἁγία προσευχόταν καί, ἀφοῦ ἐπικαλέστηκε τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔκανε μέ τό δεξί της χέρι τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ στά σπλάγχνα τοῦ δράκοντα καί – ὦ, ἡ δύναμη τοῦ Σταυροῦ! –σχίστηκε ἡ κοιλιά του καί ἔγινε ἄφαντος. Ἀλλά σέ λίγο ὁ διάβολος τῆς ἐμφανίστηκε πάλι μέ μορφή μαύρου σκυλιού. Ἡ Ἁγία, δυναμωμένη τώρα ἀπό τήν προηγούμενη νίκη της, ἄρπαξε τό σκυλί ἀπό τίς τρίχες του καί τό χτύπησε στό κεφάλι μέ ἕνα σφυρί πού βρήκε καταγῆς καί ταπείνωσε ἔτσι ἐντελῶς τόν διάβολο. Τότε, χριστιανοί μου, μετά ἀπό αὐτά, ἐκεῖ στήν φυλακή πού ἦταν ἡ Ἁγία, φάνηκε μία θεία ὄπασία. Ἀπό ἕνα Σταυρό, ὁ ὁποῖος ἔφθανε ἀπό τήν γῆ μέχρι τόν οὐρανό, ἔβγαινε ἕνα μεγάλο Φῶς· ἐπάνω δέ στόν Σταυρό πετοῦσε μία λευκή καί καθαρή Περιστερά. Αὐτή ἡ ὄπασία δήλωνε τό μυστήριό τῆς Ἁγίας Τριάδος, τοῦ Θεοῦ μας. Τό Φῶς σῆμαινε τήν δόξα τοῦ Πατρός· ὁ Σταυρός δήλωνε τόν Ἐσταυρωμένο Κύριο καί ἡ λευκή Περιστερά τό Ἅγιο Πνεῦμα. Ἡ Περιστερά ἔπειτα ἦλθε κοντά στήν Ἁγία καί τῆς εἶπε: «Χαίρε καί εὐφραίνου, Μαρίνα, γιατί ἔφθασε ἡ ὥρα νά λάβεις τό στεφάνι τῆς νίκης καί νά εἰσέλθεις στήν Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ τήν ἐπουράνιο». "Όλη αὐτή ἡ θεοφάνεια ἐνθάρρυνε πολύ τήν ἁγία Μαρίνα καί τῆς θεράπευσε τίς πληγές, πού εἶχε ἀπό τό μαρτύριό της. Μετά τήν θεία αὐτή ὄπασία, τήν ἄλλη μέρα, ὁμολόγησε μέ μεγαλύτερο θάρρος στόν ἄρχοντα τήν πίστη της στόν Ἰησοῦ Χριστό, χλευάζοντας τά εἰδῶλα καί λέγοντας ὅτι ὅσοι τά λατρεύουν εἶναι στό ψέμα καί τήν πλάνη.

5. Μάνιωσε περισσότερο ὁ τύραννος Ὀλύμβριος καί ὑπέβαλε σέ νέα βασανιστήρια τήν νεαρή κοπέλλα. Τήν κρέμασαν γυμνή σέ ἕνα ξύλο καί ἔκαιγαν τίς πλευρές της καί τό στήθος της μέ λαμπάδες. "Ἐπειτα ἔφεραν ἕνα μεγάλο-μεγάλο λέβητα καί τόν γέμισαν μέ νερό. Ξεκρέμασαν τήν Ἁγία ἀπό τό ξύλο καί τήν βούτηξαν στόν λέβητα κατακέφαλα γιά νά πνιγεῖ. Ἀλλά ἐκείνη τήν ὥρα, χριστιανοί μου, ἔγινε μέγας σεισμός καί φάνηκε πάλι ἡ θεία Περιστερά, πού εἶπαμε παραπάνω, κρατώντας αὐτή τήν φορά στό στόμα της ἕνα στεφάνι καί τό ἔδωσε στήν μάρτυρα λέγοντάς της ὅτι αὐτό εἶναι ἀπό τήν Δεξιά τοῦ Ὑψίστου. Τό θέαμα αὐτό τό εἶδαν καί τό ἄκουσαν πολλοί εἰδωλολάτρεις καί τούς ἔκανε νά πιστεύσουν καί αὐτοί στόν Ἰησοῦ Χριστό καί νά Τόν ὁμολογήσουν γιά ἀληθινό Θεό. Γιά τήν ὁμολογία τους δέ αὐτή ὁ σκληρός Ὀλύμβριος διέταξε νά θανατωθοῦν καί ἔτσι βαπτίστηκαν ὅλοι αὐτοί στό αἷμα τους. Ἀμέσως ἔπειτα, βλέποντας τήν ἦττα του ὁ εἰδωλολάτρεις ἄρχοντας, εἶπε γιά τήν ἁγία Μαρίνα νά ἀποκεφαλιστεῖ. Πῆραν λοιπόν οἱ δήμιοι τήν ἁγία Μαρίνα καί τήν ὀδήγησαν στόν τόπο τῆς καταδίκης. Αὐτή δέ, πρῖν ἀπό τόν ἀποκεφαλισμό της, ζήτησε νά προσευχηθεῖ. Στήν προσευχή της ἡ Ἁγία ζήτησε νά ἔρχεται εὐλογία καί Χάρη ἀπό τόν Θεό σέ ὅποιον ἐπικαλεῖται τήν βοήθειά της. "Ἐπειτα τήν ἀποκεφάλισαν.

6. Ἐνθυμούμενοι καί ἐμεῖς τήν προσευχή αὐτή τῆς παρθενομάρτυρας ἁγίας Μαρίας, τήν παρακαλοῦμε νά πρεσβεύει στόν Ἰησοῦ Χριστό γιά μᾶς νά μᾶς δίνει τήν Χάρη Του, νά Τόν ἀγαπᾶμε, νά τηροῦμε τό ἅγιο θέλημά Του καί νά δίνουμε καί ἐμεῖς θαρραλέα μαρτυρία γιά τήν πίστη μας, ὅπου οἱ περιστάσεις τό καλοῦν ἢ θά τό καλέσουν. –Δι' εὐχῶν τῆς παρθενομάρτυρος ἁγίας Μαρίας, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί σώσον ἡμᾶς, ΑΜΗΝ.

Μέ πολλές εὐχές, † Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας

Γιά πνευματική ἐπικοινωνία μαζί σας στείλετε, ἂν θέλετε, μήνυμα στό τηλ. 6976013647 καί θά ἀπαντήσω.